

Byla to moje první sezona v týmu, zápas skončil remízou a v ligové tabulce jsme byli druzí za Holchesterem United.

Potřebovali jsme vyhrát, abychom si domů odvezli trofej, ale zatím se zápas měnil v katastrofu.

Tu zachycený míč, tu promarněná penalta. Byli jsme všude a já prakticky viděl, jak mi vítězství proklouzává mezi prsty.

Frustrace narůstala, když jsem se snažil protáhnout kolem uskupení holchesterských obránců. Bocci, Lyle, Kanu – znal jsem dobře jejich triky a oni znali zase ty moje.

To byl právě problém, když jste hráli proti svému starému týmu –

neměli jste se kam schovat.

Bez možnosti úniku jsem předal míč dalšímu útočníkovi a snažil se nevnímat ubíhající čas.

Čtyřicet sekund.

Třicet devět.

Třicet osm.

Míč poskakoval mezi hráči, až se Vincent díky štěstí, ale zároveň i smůle dostal do protiútoků.

Jásot se pod tíhou mého napětí otupil do tichého řevu.

Sedmnáct.

Šestnáct.

Patnáct.

Byl jsem v ideální pozici, aby mi přihrál. Měl jsem jasnou šanci na gól, ale viděl jsem, jak Vincent očima hledá někoho na hřišti, *kohokoli* jiného, komu by mohl přihrát.

Puls mi bušil v rytmu tikajících hodin.

No tak, ty bastarde.

Nikdo jiný tam *nebyl*. Byl jsem jediným hráčem z našeho týmu, kdo mohl v této chvíli skórovat. Vin-

cent to musel také vidět, protože se znatelně zaťatou čelistí nakonec odkopl míč ke mně.

Dav přímo šlel, ale bylo už pozdě.

Vincentovo drahocenné zaváhání na pár vteřin dalo Holchesteru příležitost a dostali se k míči dřív než já.

Hřištěm se rozléhalo úpění davu.

Zamrkal jsem skrz pot a snažil se soustředit, ale posměšné pohledy mého bývalého týmu a záře jasných světél mě dezorientovaly tak, jak jsem to zatím nepocítil od *toho* zápasu před mnoha měsíci.

Pět.

Pokus o znovuzískání míče se nezdařil.

Čtyři.

V hlavě se mi míhaly novinové titulky a úryvky z televize. *Zrádce. Jidáš. Zaprodanec.* Stál jsem za ten rekordní přestup za 250 milionů liber, nebo jsem byl nejdražším omylem v historii Premier League?

Tři.

Nějakým zázrakem jsem na druhý pokus míč nakonec trefil.

Dva.

Není čas na přemýšlení.

Jedna.

Kopl jsem do něj.

Míč odletěl do dálky za zvuků závěrečného hvizdu a stadion utichl tak, že jsem slyšel, jak mi v uších buší krev.

Všichni kolem mě stáli jako omráčení, zatímco hráči Holchesteru skákali a oslavovali.

Bylo po všem.

Prohráli jsme.

Moje první sezona s Blackcastlem – ta, ve které ode mě všichni očekávali, že přinesu domů nějakou trofej – skončila a my jsme *prohráli*.